

gaa de øvrige Klasser af Skibe, som jeg har nævnt, saa vil man finde, at efter det omtalte Udkaft til en Flaat vil det, der naas, snarere være mindre end det Minimum, man maatte ønske at have. Jeg gjentager altsaa, at det, der er forlangt, er kun, hvad der maa anses for at være absolut nødvendigt, naar Flaaden paa en virkelig effektiv Maade skal kunne bidrage til Landets Forsvar. At det nu skulde være nødvendigt at anvende nogle ekstraordinære Summer paa Udviklingen af Flaadens Materiel, kan i Virkeligheden ikke forundres; thi næsten enhver Stat har jo paa Grund af den store Omdannelse, som er sket med Hensyn til Flaadens Materiel og paa Grund af Rantserfribenes overordentlige Kostbarhed set sig i denne Nødvendighed. Det maa jo erindres, at vi her vel have gjort en ekstraordinær Anstrengelse tidligere, nemlig i Krigsaaet 1864, idet vi dengang anskaffede Fregatten „Danmark“ fra Udlandet, men, som jeg bemærkede før, var dette ikke nogen Forskjælf, som i og for sig var særdeles helbig efter vore Farvande, og siden den Tid har vort aarlige Budget været meget lille i Forhold til Kostbarheden af Materiellet. Det har endog til sin Tid været ganske overordenlig lille, og det vil derfor vistnok ikke kunne forekomme besynderligt, at man nu maa anse det for nødvendigt i Løbet af en længere Arrække at anvende et Beløb ud over det sædvanlige til Flaaden.

Quad angaar Flaadestationen ved Aggersø-fund, da maa denne, som jeg allerede har bemærket, anses for at være nødvendig, for at Flaaden i Storebælt kan blive istand til at hævede Forbindelsen imellem Landsdelene, og for at den i det Hele kan have et sikkert Sted, hvortil den kan trække sig tilbage overfor en overlegen Fjende, og hvorfra den, naar Omstændighederne begunstige det, kan være rede til at gaa angrebsvis tilværks enten imod en fjendtlig Flaade eller ogsaa imod en fjendtlig Transportflaade, hvis en saadan føres op gennem Bæltet. Det tidligere Lovforslag om ekstraordinære Foranstaltninger til Forsvarsøens Fremme, der blev indbragt for to Aar siden, indbefattede ligeledes et Beløb til en Station ved Aggersøfund, hvilket Beløb imidlertid er betydelig overstredet i nærværende Lovforslag. Man antog det dengang tilstrækkeligt at opstaa to Batterier paa Kyften af Sjælland, samt fremdeles at anvende Spærringsmidler i Aggersøfund. Det bemærkes, at Aggersøfund bliver dannet imellem den sydvestlige Kyft af Sjælland og to Der, nemlig Egholm og Aggersø. Efter nøiere Overveielse og efter en Undersøgelse af de stedlige Forhold er man imidlertid kommen til det Resultat, at man endvidere bør anlægge Batterier paa de to Der, Egholm og Aggersø, samt fremdeles paa den sydligere beliggende Ø Dmø, hvorved Beføstningen til Indretningen af Flaadestationen er voget op til 5 Millioner Kr., som er det Beløb, jeg havde optaget i det Forslag, som jeg

forelagde i Folkethinget. Der er man gaaet ind paa dette Forslag, ja, man har endog været enig om at gaa noget videre, idet der paa det foreliggende Lovforslag findes optaget en Bevilling til en Beføstning af denne Flaadestation imod Landsiden. Man vil nemlig, saaledes som Forholdene ere, kunne udføre en mindre Beføstning af Stigs-næs for et forholdsvis lille Beløb, nemlig for 1½ Million Kroner. I de Motiver, som ledsagede det oprindelige Lovforslag, har jeg derfor ogsaa bemærket, at jeg vilde anse det for at være hensigtsmæssigt, om man i Tidens Løb, naar Flaadestationen havde faaet en større Betydning, sked til en saadan Landbeføstning, men paa Grund af den finansielle Begrændsning, som man maatte stille sig, ansaa jeg det ikke for at være nødvendigt at optage denne Landbeføstning i Lovforslaget, idet dens Udførelse vilde kunne udskydes til et senere Tidspunkt, dersom man overhovedet vilde bestemme sig til et saadant Anlæg. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger her efter Afstemningen i Folkethinget, findes der imidlertid, som bemærket, deri optaget en Sum til denne Beføstning mod Landsiden, og da jeg havde indrømmet Hensigtsmæssigheden af en saadan Beføstning, i hvert Fald senere her i Tiden, vil jeg ikke bestemt modsætte mig, at den bliver staaende, men jeg vil forbeholde mig nærmere at forhandle derom med det Udvælg, som jeg antager vil blive nedsat heri Thinget. — Til de Bemærkninger, som jeg her har fremsat, skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Finansministeren (Fonnesbech):

Det ærede Thing vil ikke være ubekendt med, at jeg i det andet Thing stadig har modsat mig den Bestemmelse, som findes i det foreliggende Lovforslags § 2, og som gaar ud paa, at der til Dækning af disse Udgifter skal tilveiebringes en Skat paa Formue og Leilighed, der indbringer ca. 3 Millioner Kroner om Aaret. Ikke blot har man stillet denne Fordring, men man har endog stillet den saaledes, at, saalænge som denne Skat ikke var traadt i Kraft, maatte der overhovedet ikke foretages Noget ved de Anlæg, som angives i § 1. Jeg har modsat mig denne Fordring ikke blot, fordi jeg ikke har kunnet overbevise mig om, at der var en virkelig organisk Forbindelse mellem den her fordrede Skat og de her foreslaaede Udgifter, dernæst fordi jeg idetmindste i Diebliffet ikke har kunnet overbevise mig om den absolute Nødvendighed af en saadan Skat. Værdige Medlemmer ville maaste erindre, at i de nærmest foreliggende Aar vil Danmark blive fri for en stor Del Byrder, det har havt ved at afbetale noget af sin udenrigske Gjæld; jeg skal i saa Henseende oplyse, at allerede i 1876—77 vil der blive en ikke saa ringe Nedgang og fra 1878—79 og fremdeles i de Aar, i hvilke dette skal bygges, vil der kunne opnaas en Besparelse, imod hvad der nu maa ud-